

Цѣна на вѣстника:
За година 5 лева, (50 броя) 6 м.
3 л. (25 броя), а за сѣравство се
прибавятъ пощенските
разноски.

Всичко що се отнася до вѣстника се
адресира: Редакция на в. „Надежда“
въ гр. Плъвенъ.

Единъ брой 10 стотинки.

НАДЕЖДА

Седмиченъ Политико-Икономически и Търговско-Земедѣлчески Вѣстникъ.

ВАЖНО!

Въ печатницата „Надежда“ на Карабелевъ, Каравановъ & Игнатевъ, пристигнаха разни музикални инструменти и тѣхните принадлежности. Нуждающите се могатъ да ги прѣгледватъ и правятъ изборъ ежедневно.

МНОГО ИНТЕРЕСНО!

Извѣстявамъ за интересующите се, че продавамъ единъ съвршено новъ грамофонъ № 4 съ 25 площи, 15 големи и 10 малки разни пѣсни. Въ брой 15% отъ стойността и въ почетъ по споразумение.

Съ почитание:
2—3 Антонъ Н. Кузовъ — Плъвенъ

ВАЖНО

ЗА ПИТИЕПРОДАВЦИТЕ

Извѣстявамъ ви за знание че отъ нова година отворихъ бившия складъ на Панталей Шоповъ, въ който продавамъ на едро разни нутурални вина и ракия.

3—3 Косто Н. Грасевъ.

Плъвенско Спест. Акц. Земедѣлческо А-во „НИВА“.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 26

Понеже общото годишно събрание, свикано за 20 того неможда да се състои по недопозиране отъ акционеритѣ, законното количество акции за правоучастие въ това събрание, затова на основание чл. 41 отъ устава, поканватъ се акционеритѣ, на второ събрание за 27 того въ 9 часа прѣдъ обѣдъ, за разрешение на въпросите, изложени въ поканата подъ № 10 отъ 10 того, публикувана въ притурката на вѣстникъ „Надежда“, брой 33.

Депозиранието на акциите ще продължава до 25 того включително, въ помѣщението на дружеството.

гр. Плъвенъ, 18 Февруарий 1905 г.

Отъ управителниятъ съветъ.

ВАЖНО

Всека домакинка прѣди да дава прѣда вълнена, памучна, вълнени и памучни платове, блузи и пр. и пр. както и парцали за черга да боядисва, нѣка опита пристигналите за тъзи цѣлъ прочути бои въ магазинъ „Хигия“ улица „Александрова“ № 743.

Начина за употребление е много лесенъ, трайността на цвѣтът е гарантирана. Всеки пакетъ има начина на употребление на български.

Цѣната на единъ пакетъ е 20 ст. Също и царска синка въ торбички по 5 ст. за пране.

2—4

ВАЖНО

ИНТЕРЕСНО
Извѣстявамъ, че разпродавамъ чисти нутурални вина и ракия. Цѣни умѣрени.

Ангелъ Ангеловъ,
Улица „Гренадерска“ № 2082
при II-и участъкъ

К. ГАНОВЪ

Бившъ многоодишенъ митарственъ чиновникъ се установява като
КОМИСИОНЕРЪ-ЕКСПЕДИТОРЪ
при гара Сомовътъ.

Тъльо при тамошната житница
ще обезмитява и експедира
разни стоки, багажи и проч.
за всички.

2—3

Плъвенъ, 23/II 1905 година.

Денътъ 19 февруарий 1878 год. е денъ досто-памѣтъ и славенъ за цѣлна Българска народъ, той ще се слави и празднува за много години отъ всѣкай истински българинъ. Той празникъ напомнява на Българския народъ едно велико историческо събитие — освобождението ни отъ петъвѣковното робство. Въ той денъ ний българитѣ отъ свободна България, празнуваме спомѣна отъ онай вѣлика и цѣлокупна България, която бѣ очертана въ Санъ-Стефански договоръ.

На 19 февруарий 1878 г., побѣдоноснитѣ Руски войски, които бѣха вече подъ стените на Цар-градъ приеха поисканий миръ отъ побѣдената Турция и се подписа между тѣхъ договоръ който се нарече Санъ-Стефански, споредъ който договоръ отъ Българските

земи се създаваше една велика България съ граници: Дунава, Бѣлото море, Черното море и Албания. Санъ-Стефанска България обѣмаше цѣла съверна и южна България съ Добружа и окръзитѣ: Нижески, Пиротски, Враненски и Лѣсковски, половината отъ Одрински вилиетъ и цѣла Македония и изцѣло съставлява една велика и цѣлокупна България, която при тия граници, нещо съмнение задаваше страхъ на всички околнни народи, а даже и на нѣкои велики сили, които слѣдъ като поразислиха, че една такава България, подъ протектората на освободителката ни Русия, ще представлява най голѣмата опасност за Цари-градъ. Една отъ тия велики сили бѣ Англия която поиска ревизия на толъ договоръ, а къмъ нея се присъединиха и другите Велики сили, които сѫщо се опиясиха отъ една такава България, съ това тѣ принудиха освободителката ни да склони, понеже бѣ доста истощена отъ дѣлготрайната война и не можеше да противостои на всички, въ случай че се не съгласи да се ревизира Санъ-Стефански договоръ. Свика се единъ втори конгресъ въ Берлинъ и тамъ цѣлокупна България се распокъса на 5 парчета, т. е. едно тѣло, една душа и распокъсаха и неї дадоха възможност да проживѣ и тя единъ по-щастливъ и спокоенъ животъ. Всичко това стана въ Берлинъ и България се раздѣли така: Съверна България се остави свободно васално княжество. Южна България се остави Турска автономна областъ. Добружа се даде на Романия. Окръзитѣ Нижески, Пиротски, Враненски и Лѣсковски се дадоха на Сърбия, а частта отъ Одрински вилиетъ и цѣла Македония се остави пакъ подъ властта и владичеството на петь вѣковнитѣ — Турцина. Не се мина много врѣме, а още прѣзъ 1885 год. на 6 Септември Българитѣ отъ Южна България като неможеха да живѣятъ отдельно, се повдигнаха и поискаха да се съединятъ съ свойте братя въ Съверна България, което съединение е вече свършенъ фактъ и косто ний искушихме съ една война. Драгоманъ, Сливница, Гургулятъ и Видинъ написаха въ 15 дена цѣла история за славата на побѣдоносното българско оръжие. Нашите войски на влѣзоха въ сърбската територия и прѣвзеха града Пиротъ, и ако не бѣха спрени тѣ щѣха да отидатъ по навѣтрѣ, като щѣха да стигнатъ и до сърдцето на вероломницата, обаче намъ ни се прѣдложи миръ и ний бѣхме заславни да го приемемъ.

Този славенъ за насъ денъ ни напомнява и това, че ний българитѣ отъ свободната България ни прѣстое още единъ неиспълненъ исторически завѣтъ — осъществленето на Санъ-Стефанска България и че отъ свободните българи нашите измѣни и угнетени братя отъ Македония и Одринско, очакватъ помощъ за да се освободятъ и тѣ и задишатъ и

обявления се п.

По 5 стотинки на
за I-ва страница по 2 стотинки
а за приставките — 1 стотинка
спорадично

Не пла
сма не се
приемат
Библиотека „Сърбия“
лиси назадъ не се
възгатъ.

Брой 10 стотинки

тъ тъй свободно както настъ, за която свобода толкоть години вече проливатъ кръвта си въ неравна борба съ грозния и свирепъ врагъ, съ което тъ се стрематъ да докажатъ на жестоката Европа, че тъ не съ забравили завѣта на Санъ Стефанския договоръ, и че тъ заслужаватъ една по-добра участъ отъ тази, която имъ отрѣди Берлинския конгресъ прѣди 27 г.

Да, ако и късно но Европейската дипломация започна вече да съзнава, че е извършила тежъкъ трѣхъ въ Берлинъ прѣзъ 1878 год. съ усоетяванието на Санъ Стефанския договоръ. Въстановлението владичеството на Турция въ Македония и Одринско, се дължи исклучително на Англия и понеже тя първа хвърли тъзи двѣ български провинции на ново въ турски рѣцъ, тя вижда се търси искупление на тоя си грѣхъ и се явява първа която се застъпва да се издѣйствува свободата на Македония и Одринско. Европейската дипломация виждаме че се стреми да облекчи положението на роба, съ разни реформи и планове неосъществими, защото турските власти не искатъ да ги приложатъ, и отчаяното население се е дълбоко убедило, че свободата не се подарява, а трѣбва да се извоюва и ето защо виждаме отъ нѣколко години то съ оржие въ рѣцъ се бори отчайно съ врага, и по този начинъ то ще застави Европа да погледне малко по друго яче на тия двѣ християнски области. Съгашното положение въ Македония и Одринско, каквото и да става неможе и не бива повече да продължава. Врѣме е мислимъ ний щото българитъ отъ свободна България да си припомнятъ че има да испълняватъ единъ дългъ, има да постигатъ единъ завѣтъ — обединението на цѣлия български народъ въ една цѣлокупна България, която да съставлява единъ факторъ на Балканския полуостровъ, подъ скриптара на единъ български Царь, който идель отъ сърдце и душа желаемъ да се осъществи още въ паруванието на славния и тактичния ни вождъ Н. Ц. Височество Фердинандъ I-ий.

Нѣщо по кокошарството.

(Продължение отъ брой 33).

Нека прочее да видимъ що става съ развѣжданието на кокошарството посрѣдствомъ дървенитъ квачки, така наречени Waden Hen —искусствена квачка. Вземете кой да е каталогъ за продажбата на тия, да ги наречемъ квачка — машина, и вий ще забѣлѣжите, че въ края на кой да е каталогъ има още толкова листи пълни съ благодарителни писма до фабриката, на която изказватъ благодарности за чудеснитъ резултати, получени отъ квачката машина, купена отъ тая фабрика. Това не е само думи за реклами, както обикновено се случава съ европейските реклами, но е факти, истинността на които се подкрепя съ това, че заедно съ благодарителното писмо пратено отъ купувача, той послѣдний испраща и фотографийката, която представя тъкмо радостниятъ моментъ, когато известно семейство на 20 день слѣдъ туряне на 200—300 или и до 600 яйца на една квачка машина изваждатъ и толкотъ пиленца живички, здравички, веселички и либовички, съ съвсемъ малъкъ процентъ загуба. Тука лѣжа нѣма що да има въ случаи, защото перото може да увлече, измами, излѣже и увеличи най послѣ, по фотографията, това неумолимо и неподкупено перо казва ни повече и помалко отъ сѫщински, реални фактъ — Цѣлото семейство въсхитено и възрадвано за гдѣто естеството го е надарило съ новъ живъ свѣтъ — резултатъ отъ тѣхни

трудъ около машината слѣдъ 21 дневно тѣрпение,

На прѣдмета си. Въ тия каталоги ще намѣрите съ стотини благодарителни писма и фотографийки съ слѣдующето съдѣржание: Г-н Gdo Sfahl, отъ купената ми отъ Васъ стоящова квачка излуихъ отъ 100 яйца 83 пиленца съвсемъ здрави и играви. Благодаря Ви. Приемете увѣренията ми съ фотографийката ми“. Друго — „Много съмъ доволенъ отъ Вашата квачка излуихъ 65 пиленца отъ 80 яйца“. Друго: „отъ 140 яйца извадихъ 136 хубави пиленца. Благодаря Ви. Друго: много съмъ доволенъ отъ Вашата квачка. Счетохъ, че ще сгрѣша, ако не Ви благодаря и Ви на сърдча, защото факта ме изобличава ако замѣтка. Азъ купихъ една 200 яйцова машина, която четири пъти пълниятъ съ яйца и лупението излезе много сполучливо. Първи път извадихъ 87, втори път 92, трети 90 и четвърти 89% живи и здрави пиленца.“

Такива засвидѣтелствования има съ стоини и ако се вземе общия процентъ загуба отъ яйцата то той е между 16 до 20%. Може ли да се сравнява съ нашъ примѣръ, който дава 60% загуба, и то като вземе за образецъ кокошка, която е добра майка — опитна квачка.

Шестъдесетъ на сто, казахми имало загуба, като туряме че всѣка една квачка насадена ще доисхрани около седемъ пиленца, ами какво да кажемъ за случайнѣ, които не сѫ рѣдко, а имаго често, че отъ насаденитъ 15 или 20 яйца неизлиза нито едно куцо пиленце, тъй като 1-о че яйцата били неоплодотворени — безсеменни, а това се познава съ специаленъ уредъ; 2-о семенни, но не здрави, което пакъ съ особенъ уредъ се познава; 3-о яйцата семенни и здрави, но заболели отъ заболѣлата квачка, която споредъ болестта си е истудявала или же запичала яйцата повече, отколкото е потрѣбно за излупванието имъ. Та само това ли е слабостъта. Често пакъ всичките пиленца се явяватъ но отъ една или друга болестъ се хванатъ на третия или четвъртия ден и всички измрѣтъ, когато такава се не случва съ машината, тъй като тя държи съвсемъ чисто и веднага слѣдъ излупванието имъ се турятъ въ друго отѣление наречено „блоудър“ пилищарница, въ която израстватъ първите си дни до като сѫ съвсемъ слаби и нежни.

Прочее развѣжданието на кокошките по такъвъ начинъ е вече работа сериозна и доходна, стига да се има присърдце този клонъ отъ ступанството ни. Съ всѣка една такава квачка може да се има и пилищарница (blooder), която впрочемъ може да се замѣти и съ друго нѣщо като съндѣкъ, който е приспособенъ да държи топлина и меки стърготини за да лежатъ пиленцата, но необходимо е да се има заедно съ квачката и слѣдующи поне уреди:

- 1) Влагомеръ;
- 2) Машина за млечение на кости за искарване костено брашно необходимо за храна;
- 3) Трѣворѣзачка за кѣлцане на съно или трѣва суха на дребно за размѣса въ храната;
- 4) Машинка или познавачъ на здрави и семенни яйца и
- 5) Термометъ за узнаване температурата на стаята въ врѣме на лупене на яйцата.

Къмъ тѣзи уреди има и други, обаче тѣ вървятъ съ развитието на кокошарството и сѫ дори необходими за този който отъ сърдце се прѣдава на тѣзи работи, но на първо

мѣсто се явява тѣзи за които се упомѣна по горѣ.

Всичко това що се казва въ брой 18 на „Пловдивски извѣстия“ и сега въ настоящий брой е една загадка само, но ако въ случай се появи интересъ отъ нѣкого по този въпросъ, ний съ готовностъ бихми казали до колкото можемъ да пъвлечемъ отъ опитността на хората въ просвѣтения свѣтъ, който щедро дава познанията на всичко, стига да има ревниви ученици, надарени съ трудолюбие, постоянство и прѣприемчивостъ.

ХРОНИКА.

— На 14 т. м. се отпразнува въ градъ ни рождения денъ на Н. Ц. Височество князъ, доста тѣжественно.

— 19 Февруарий денътъ на освобождението ни отъ петь вѣковното Турско робство, се отпразнува сѫщо тая година доста тѣжествено. По распорѣждане на кметството имаше и топовни гъримежи, което споредъ настъ бѣха излишни и напразно се правятъ излишни разходи.

— Подобрение на свиневѣдството. За подобрението на свиневѣдството въ страната ни е отпусната една сума отъ 30,000 лева, която сума както слушаме щѣла да се распредѣли така: въ България щѣли да се построятъ 10 свинарници и въ тѣхъ ще се доставята за 10,000 л. Английски свине и нерези. Тѣхния расплодъ ще се раздава съ умѣренца цѣна на населението, а на добритъ отгледвачи ще се даватъ и безъ pari. Построяванието на свинарниците ще заночне въ едно най-скоро врѣме. Въ случаи не можемъ да не похвалимъ тая мѣрка за подобрението на тоя доходенъ, отрасъ отъ нашето земедѣлие.

— Зимните сеидби значително поврѣдени. Спорѣдъ свѣдѣнията, които дава Министерството на Търговията и Земедѣлието, зимните сеидби, а особено по-високите мѣста на съверна България, биле значително поврѣдени отъ студовете и постоянно мразовите вѣтрове, които не оставели снѣгът по полѣта. Ако това е вѣрно, то надеждите която имаха земедѣлиците отъ зимните сеидби сѫ изгубени.

— Карнавалитъ започнаха прѣзъ тая седмица и както се забѣлѣзва, има много щалхъ прѣзъ тая година, които въ разни униформи се явяватъ по бирайтъ и домоветъ. Желателно е тѣзи господи да бѫдатъ по прилични въ свойъ маниери и дѣйствия, ако искатъ да не бѫдатъ отекчителни, а даже некаде и испѣдени. Ще имъ припомнимъ само пословицата, „че прѣкаленъ свѣтъ и Богу не драгъ“ отъ която не е злѣ да се ржководятъ.

— Въ търговския музей сѫ пристигнали разни руски карамели, блюсквити, чай, сапуни и парфюми „Раде“, пудра, кремъ симонъ, сапунъ маласе, калодерма, млѣченъ и пр. Самовари и чайници разни. Дѣтски играчки, разни прѣдмети за подаръци, мъжки шапки, лампи и икони. Земедѣлчески семена, ножици, ножчета и триончета отъ Кунде и Солингеъ. Прѣскачки и триори. Млѣкарски уреди и пр.

— Ново нисше земедѣлческо Училище. Бургазкия окрѫженъ съвѣтъ, въвъ основа на едно свое рѣшене, прѣзъ истеклата му сесия е възложилъ на постоянната комисия, която е опредѣлила търга въ първите дни на илуция мѣсецъ мартъ, да се направятъ здания за нисшето земедѣлческо училище. То ще е край гр. Айтосъ и ще се издѣржа отъ срѣствата на окрѫжния съвѣтъ. Инициативата на съвѣта е повече отъ похвална.

— Новъ всѣкидневенъ вѣстникъ. Отъ 1 Мартъ т. г. вѣстникъ „Куриеръ“ ще почне да излиза всѣки денъ. Той ще бѫде независимъ информационенъ листъ. Цѣна 5 ст.

— Врѣмѣнни курсови по земедѣлието и отрасли сѫщо му. Министерството на Търговията и Земедѣлието устроиа практически курсове на много мѣста въ Княжеството прѣзъ т. г.

Курсове по логарство, овощарство и пчеларство ще се държат начиная от 21—31 март т. г. въ Плевенъ, Видинъ, Борущъ, Гурково, Вратца Ломъ, Ловечъ, Орехово, Кула, Севлиево, Търново, Павликени, Сливенъ, и Фердинандъ. Курсове по овощарство и пчеларство ще се държат от 21—27 мартъ т. г. въ Кюстендилъ, Хасково, Т.-Пазарджикъ, Казанлъкъ, Панагюрище—Пловдивъ. Станимъка, Ст.-Загора, Ямболъ. Орхание, Шуменъ, Русе, и Варна. По зеленото присаждане на американски лози — курсоветъ ще се държат въ сроковете обявени от ръководителите — въ Плевенъ, Видинъ, Борущъ, Гурково, Вратца, Ловечъ, Ломъ, Орехово, Павликени и Сливенъ.

ТЕАТРАЛНА ХРОНИКА

Сезона на увеселенията, театритъ, концертитъ е вече на истичание. Апогея, така да кажемъ, на този сезонъ, прозвучава съ единъ концертъ — вечеринка на студентитъ, — за голъмъ срамъ, съвсъмъ слабо посътенъ и такъвъ единъ отъ местното женско дружество. Много е жалко и повтаряме срамно, глътко нашата публика така отзивчива на концерта на женското дружество, толкъз долу оцѣни вечеринката на студентитъ. Туку наистина нѣмаше печагани програми и обявления съ точно обозначение кой съ какво ще дебютира: нѣма фалшиво хорово пѣнис; нѣма мандолиненъ оркестъ; нѣма „Траваторе“ на китара; не се пѣха елегий; пиано . . . ахъ това пиано! Ако би можѣлъ да въскърнесе Soupre или Boieldieu, тѣ отново, скоропостижно биха съвршили отъ маќа за великиятъ си творения така посрѣдствено изуродвани. Тукъ бѣ единъ скроменъ цигуларь — студентъ, ако се не лажемъ, по право, комуто и името, за жалостъ, не можахме да научимъ, който едничкия стигаше да завладѣе вниманието и симпатията на тѣзи, които посътиха вечеринката. Ний трѣбва да призаемъ, че намъ отдавна не сѫ ни пѣли така. Какво иѣ той? Не знаемъ — нѣмаше печатани програми. Това бѣ единъ прѣкрасенъ басистъ съ гъсть приятенъ въ високите регистри гласъ — пѣвецъ, който съ задушевното си пѣнис, кара слушателите да върватъ, че може да се пѣе съ сърдцето. Тукъ декламираха, но го не бѣ декламация суха и безжизнена, каквато сме привикнали да слушаме по нашите вечеринки и утра, — това бѣха излияния дълбоко пропущвани и наистина мастерски прѣдадени. Кой декламира; какво декламира — и това не знаемъ. Може би, автора на послѣдния елегиченъ монологъ, да бѣше самъ исполнителя му — високъ, слабъ момъкъ, съ умни черни очи, който такъвъ хубавъ споменъ оставилъ у насъ. Тѣ не довършиха репертуара си — прави бѣха, но ний и на малкото това сме крайно благодарни на симпатичните младежи, които така не благодарно срѣщахме. На другия денъ женското дружество даде концерта си — т. е. не концертъ, защото концерть щеше да бѫде само, ако бѣше съ участято на нѣкой специалистъ по какъвъ да е отрасътъ на музиката или инструментъ, а по право една музикална вечеринка. Мъично е да се хроникира всичко онова, съ което женското дружество угости посътилите си. Хоровото пѣнис откри и закри вечеринката. Въ печатаниетъ програми поднасяни отъ господиците членки на дружеството, се виждаше, че ще пѣе смѣсенъ хоръ, — а какво излезе? — никакъвъ хоръ. Тукъ има Сопрано, дамски теноръ (?!) басъ и първий басъ, а Алтъ нѣмаше. Това е една същественна, елементарна грѣшка и може да бѫде допустната само умишлено. Ний не прѣполагаме щото Г-нъ Астарджеевъ, който е подготвялъ тоя хоръ да не е зналъ това; Въ такъвъ случай намъ е необяснимо отъ гдѣ това назование смѣсенъ хоръ. Може би така да е нареченъ, защото пѣятъ съвместно дами и маже! Твърдъ забавна шега!

Отъ безчисленните соли на пиано, могътъ да се посочатъ само три като задоволително исполнени: 4-ия, 6-ия и 10-и № отъ програмата. Всичко останало защо бѣше? За испътане на многотърпѣливата публика мислимъ ний. Най деликатниятъ, най трудниятъ дебютъ, несъмнено е този съ пианото. За да се оцѣни

колосалния гений на Бетховена, потребенъ бѣше да се яви единъ Веберъ. — За да напразишъ пианото трѣбва да присъствашъ на този концертъ само. Нѣма да бѫде комилиментъ, ако се признае, че Г-жа Златарска и Г-ца Стоянова испълниха отлично парчето изъ он. Риголето. Слѣдующето по реда си е пѣнието. Арията на Маргарита щѣше да бѫде прѣвъходна, ако дебютантката не се стѣняше толкъз и имаше малко по издържливъ високите регистри гласъ. Извѣстно е, че едно отъ условията да бѫде испълнено съ успѣхъ известно соло е и това: ясно и понятно да бѫде изричанъ текстъ на това соло. Не е сѫщо ново за никого, че не всички язици сѫ еднакво пригодни за пѣнис; — че Италиански е най добъръ за горната цѣль, че послѣ руски, нѣмски, че най сестне и френски, — разбира се, ако се спази истинското изражение и свойство на язика. Елегията на Массене прѣтърпе фиаско и по тъзи причина, че езика слабо изглеждаше да е владѣнъ отъ пѣющата. Би било по-хубаво, ако бѣше побългаренъ този Н-о. Най хубаво впечатление остави баладата изъ Екатерина Ховардъ. Фигурата, силата и тембра на гласа на Г-жа Сеизова, напълно подхождаха на избраната отъ почитъ Г-жа писка. Г-нъ Астарджеевъ, като че ли бѣше и тукъ толкъз потребенъ, колкото при солата на пиано, глътко услужващъ на свирящите, като обръщашъ тъкмо този моментъ нотите, когато бѣше най малко нуждно това. Мандолинно-китарния оркестъ, или по-право всичко, само не оркестъ, свири нѣкакви си потпури отъ Руски пѣсни съ ненастроени инструменти. Та това не бѣха руски пѣсни! Който познава тая материя, която тѣй наречения „оркестъ“ прѣдъвка, би се ужасилъ отъ таковато искалечване, темното и изражението на игривия малороски казачокъ „не хочу я и пр. . . и романса „Москва“. А. Траваторе на китара и Фаустъ на мандолина! Арията на Фернандо, дуета на Манрико и Азучена — Това на китара изъ Траваторе, а отъ Фаустъ — на мандолина — „солдашки хоръ“. Да прощаватъ двамата тѣзи артисти, но да се явяватъ на концерть съ писки, които сѫ заучили на изутие отъ грамфона, а имаме основание да мислимъ така, защото това бѣ своего рода Траваторе; и не „солдашки хоръ“ се свири изъ Фауста, а съвсъмъ други работи, — дуета на Фаустъ и Маргарита частъ отъ казания хоръ и пр. и то какъ . . . е много неловко.

Послѣдния свиращъ, отъ послѣдния оркестъ, въ послѣдната по културностъ страна не на китара и мандолина, ами на Корейска цигулка, ако щете, би задоволиши слушателите си много повече отъ колкото тѣзи артисти. Това е твърдъ груба подигравка. Да миешъ кундури, да тачешъ платно и да свиришъ Траваторе, Фаустъ и незнамъ още кое не е всѣ едно, — малко разлика има. Имаше и соло на цигулка. Г-нъ Астарджеевъ за собствената си репутация, като музикантъ, не дѣйте се явява втори пътъ. Гуно съвсемъ не е писалъ Ave Maria да се подигравате вий съ нея. Китката отъ Български пѣсни, ако китарата бѣше настроена заедно съ цигулката и мандулината и ако вмѣсто телената й корда, които бръмчеше като разбито газено тенеке, имаше друга по свѣстна, то поне за това, че това бѣ единствената Българска писка, въ програмата би излѣзла по свѣстно.

Щѣхме да забравимъ да похвалимъ инициативата на женското дружество да продава билети си комшийскиятъ образомъ. Който поискаше на 12 по обѣдъ билетъ нѣмаше да намѣри отъ по-първите и по хубави места, защото членките си ги бѣха подѣлили. Излишно бѣше да обявяватъ въ обявленията си, че ще продаватъ билети си на 12 и 13.

Въ заключение на всичко казачо до сѣга виждаме, че концерта на женското дружество бѣ сполучливъ, защото донесе 500 л. на дружествената каса, а скромната студенска вечеринка . . . Уви, не сполучи, защото приходитъ отъ нея не покриха и расходите по уреждането и даже.

Ана.

ПЛЕВЕНСКО ОКР. ФИНАН. УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1305

гр. Плевенъ, 9 Февруари 1905 год.

На основание прѣдписанията на финансовоето Министерство отъ 15 Септември 1904 год. подъ №, № 4550 и 4551 и съгласно протоколите отъ 2 Юни 1904 год. на комисията прѣвидена въ чл. 59 отъ правилника за прилагане закона за разработване на мѣрите, утвърдени отъ Господина Министра на финансите, обявява се на интересуващите, че на 15 Мартъ т. г. въ 2 часа послѣ обѣдъ, съ перетръжка на слѣдующия денъ, въ Никополското Околийско Финансово Управление, ще се произведе търгъ съ явно наддаване, за продажбата на държавните пазбища (съвети) „Крива-Круша“ отъ около 600 декара въ землището на с. Кондрава, и „Крива-бара“, отъ около 2600 декара въ землището на с. Новачени, Никополска окolia.

Наддаванието ще става на декаръ, първачна оцѣнка на когото се опредѣля по 12 л.

Залогъ за правоучастие въ търга се взема 5 %.

На село или земедѣлска група, желающа да основе ново село, земедѣлската банка ще може да отпустне взаимообразно, по на длѣжниятъ редъ, частъ отъ стойността на останалите върху и дѣлъ.

Всѣки който иска да вземе участие като конкурентъ въ търга, трѣбва да отговаря на условията и прѣстави документи прѣвидени въ чл. чл. 61, 62, 63 и 64 отъ правилника за приложението на закона за разработване на мѣрите.

Разноските по публикацията на настоящето обявление и други каквито биха послѣдвали, ще бѫдатъ въ тяжесть на купувача на пасището.

Плѣв. Окр. Фин. Началникъ: К. Н. Мошевъ.

1—2

Обявления отъ съдебните пристави

№ 561

Извѣстявамъ, че отъ 2-и Мартъ до 2-и Априлъ т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Кацамунското землище, а именно:

1) Едно браннще въ мѣстността „Усойто“ отъ (60 д.) шестдесетъ декара при съседи: Пътъ, Кирица Атанасевъ, пътъ, Опанския приставъ и Л. Кеновъ оцѣнено за 400 лева.

Горния имотъ принадлежи на Иванъ Кеновъ отъ гр. Плевенъ не е заложенъ, продава се по взисканието на Лесо Кеновъ отъ с. Кацамунца.

Наддаванието ще почне отъ първачната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ, 22/II 1905 год.

Дѣло № 767/902 год.

Съдебенъ приставъ: Т. Вълкодиновъ

№ 824

Извѣстявамъ, че на 21 Мартъ т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ, слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Плевенското землище а именно:

Г-ДА БОРНЪ & С-Е

ЕДИНСТВЕНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ на Д-ВО „СИНГЕРЪ“

Честь имать да предупредятъ почитаемитъ си клиентки и клиенти, че —

Г-НЪ ТОДОРЪ С. ДЮЛГЕРОВЪ

не се числи вече къмъ персонала имъ, и следователно отъ 4-и Септемврий н. 1904 г. представа отъ да ни представлява, продава нашите машини, инкасира за нашата сметка, или прави какви и да сѫ сдѣлки за нашата сметка.

Слѣдователно, за всѣка машина Сингеръ, или подъ предлогъ че е Сингеръ купена отъ него или чрезъ него нѣма да бѫде нито гарантирана, нито поправена бесплатно, нито пъкъ ще се даватъ части за промѣна, игли и пр. и пр. нито пъкъ уроци бесплатно.

Въобще пазете се отъ разни предлагаеми заблуждения, като Ви молимъ да се адресирате направо до нашите складове и агенти за всичко което бихте пожелали по нашата търговия.

Съ почитание:
БОРНЪ & С-Е

3—3

Единствени представители и депозитори на истинските шевни машини
„СИНГЕРЪ“

1) Едно лозе а сега нива въ мѣстността „Грившкитъ“ отъ 5 декара и 2 ара при съседи: Ив. Радевъ, Косто Хр. Кротковъ, Митко и Хр. Армейкови оцѣнено за 50 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния П. Кротковъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се за въ полза на наследниците на покойния по опредѣление № 2994 издадено отъ Плѣвенский Окруженъ Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ горната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ 24/II 1905 год.

I Съдебенъ Приставъ: И. Бутиловъ.

№ 639

Извѣстявамъ, че на 10 Мартъ т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Нива въ мѣстността „Кашинскитъ лозя“ отъ 4 декара при съседи: Михаил Гулежковъ, Гето Ивановъ, Петър Бешовъ и Мито Ивановъ оцѣнена за 40 лева. 2) Нива същата мѣстност отъ 4 декара при съседи: Михаил Гулежковъ, Гето Ивановъ, Петър Бешовъ и Мито Ивановъ оцѣнена за 40 лева.

Горните имоти принадлежатъ на покойния Никола Димитровъ отъ гр. Плѣвенъ не сѫ заложени продаватъ се за въ полза на малолѣтните останали отъ покойния по опредѣление № 1044 издадено отъ Плѣв. Окр. Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ горната цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ, 15/II 1905 год.

Дѣло № 756/904 год.

I Съдебенъ Приставъ: И. Бутиловъ.

№ 665

Извѣстявамъ, че на 10 Мартъ т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣденъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) 1/3 часть отъ една кѣща въ гр. Плѣвенъ VIII кв. отъ 700 кв. метра дворъ оцѣнена за 200 лева. 2) 1/3 часть отъ лозе въ мѣстността „Дюлюмусза“ отъ 3 декара оцѣнена за 46 л. и 80 ст. 3) 1/3 часть отъ една нива въ мѣстността „Мехмеда корусу“ отъ 3 1/3 дек. оцѣнена за 20 лева. 4) 1/3 часть отъ една нива въ землището на с. Брѣстовецъ отъ 3 декара въ мѣстността „Равнишето“ оцѣнена за 30 лева,

Горните имоти принадлежатъ на покойния Янчо Вълчановъ отъ гр. Плѣвенъ не сѫ заложени продаватъ се за въ полза на малолѣтните останали отъ покойния по опредѣление № 137 издадено отъ Плѣв. Окр. Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ горната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ, 16/II 1905 год.

Дѣло № 150/904 год.

I Съдебенъ Приставъ: И. Бутиловъ.

№ 149

Извѣстявамъ, че на 10 Мартъ т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Нива въ мѣстността „Кашинскитъ лозя“ отъ 9 декара при съседи: Тодорина Илиева, Дамянъ Табака, Д. Копчовъ и Пени Падара оцѣнена за 194 л. и 88 ст.

Горния имотъ принадлежи на покойния Киро Данчовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се за въ полза на малолѣтните останали отъ покойния по опредѣление № 2381 издаденъ отъ Плѣвенский Окр. Съдъ.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ, 13/II 1905 год.

Дѣло Н-о 8/904 год.

I Съдебенъ Приставъ: И. Бутиловъ.

Н-о 473

Извѣстявамъ, че отъ 2-и Мартъ до 2-и Април т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Долно Митрополското землище, а именно:

1) Кѣща въ с. Долна Митрополия мѣстността „Горната махла“ съ дворно място отъ 3 декара при съседи: Дуно Цоновъ, Иванъ Пеновъ, Захари Герговъ и Иванъ Срѣдковъ оцѣнена за 100 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Минко Цоновъ отъ с. Долна Митрополия продава се по постановлението на II Плѣвенски Мирови Съдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ, 21/II 1905 год.

Дѣло Н-о 473/904 год.

Съдебенъ Приставъ: Т. Вълкодиновъ.